

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Łowiczu w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący SSR – Małgorzata Szubert-Fiałkowska

Protokolant – Anna Chęcińska

w obecności Prokuratora –

po rozpoznaniu dnia: 13 listopada 2017 r. oraz 08 stycznia i 01 marca 2018 r.

sprawy :

M. W. (1)

ur. (...) w Ł.

syna Z. i E. z d. S.

oskarżonego o to, że: I. w dniu 18 grudnia 2016 roku w Ł. woj. (...) za pomocą uprzednio skradzionej karty bankomatowej dokonał kradzieży z włamaniem do systemu informatycznego banku (...) w ten sposób, że przełamując jej elektroniczne zabezpieczenia dokonał płatności kartą za zakupiony towar w kwocie 25,20 zł z konta J. W. (1) na szkodę wymienionego przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa tj. w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 279 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk

II. w dniu 18 grudnia 2016 roku w Ł. woj. (...) za pomocą uprzednio skradzionej karty bankomatowej dokonał kradzieży z włamaniem do systemu informatycznego banku (...) w ten sposób, że przełamując jej elektroniczne zabezpieczenia dokonał płatności kartą za zakupiony towar w kwocie 43,40 zł z konta J. W. (1) na szkodę wymienionego przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa tj. w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 279 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk

III. w dniu 18 grudnia 2016 roku w Ł. woj. (...) za pomocą uprzednio skradzionej karty bankomatowej dokonał kradzieży z włamaniem do systemu informatycznego banku (...) w ten sposób, że przełamując jej elektroniczne zabezpieczenia dokonał płatności kartą za zakupiony towar w kwocie 45,50 zł z konta J. W. (1) na szkodę wymienionego przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa tj. w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 279 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk

IV. w dniu 18 grudnia 2016 roku w Ł. woj. (...) za pomocą uprzednio skradzionej karty bankomatowej dokonał kradzieży z włamaniem do systemu informatycznego banku (...) w ten sposób, że przełamując jej elektroniczne zabezpieczenia dokonał płatności kartą za zakupiony towar w kwocie 47,80 zł z konta J. W. (1) na szkodę

wymienionego przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa tj. w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 279 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk

V. w dniu 18 grudnia 2016 roku w Ł. woj. (...) za pomocą uprzednio skradzionej karty bankomatowej dokonał kradzieży z włamaniem do systemu informatycznego banku (...) w ten sposób, że przełamując jej elektroniczne zabezpieczenia dokonał płatności kartą za zakupiony towar w kwocie 30,00 zł z konta J. W. (1) na szkodę wymienionego przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa tj. w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 279 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk

VI. w dniu 18 grudnia 2016 roku w Ł. woj. (...) za pomocą uprzednio skradzionej karty bankomatowej dokonał kradzieży z włamaniem do systemu informatycznego banku (...) w ten sposób, że przełamując jej elektroniczne zabezpieczenia dokonał płatności kartą za zakupiony towar w kwocie 48,00 zł z konta J. W. (1) na szkodę wymienionego przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa tj. w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 279 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk

VII. w dniu 18 grudnia 2016 roku w Ł. woj. (...) za pomocą uprzednio skradzionej karty bankomatowej dokonał kradzieży z włamaniem do systemu informatycznego banku (...) w ten sposób, że przełamując jej elektroniczne zabezpieczenia dokonał płatności kartą za zakupiony towar w kwocie 44,58 zł z konta J. W. (1) na szkodę wymienionego przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa tj. w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 279 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk

VIII. w dniu 18 grudnia 2016 roku w Ł. woj. (...) za pomocą uprzednio skradzionej karty bankomatowej dokonał kradzieży z włamaniem do systemu informatycznego banku (...) w ten sposób, że przełamując jej elektroniczne zabezpieczenia dokonał płatności kartą za zakupiony towar w kwocie 20,66 zł z konta J. W. (1) na szkodę wymienionego przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa tj. w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 279 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk

IX. w dniu 18 grudnia 2016 roku w Ł. woj. (...) za pomocą uprzednio skradzionej karty bankomatowej dokonał kradzieży z włamaniem do systemu informatycznego banku (...) w ten sposób, że przełamując jej elektroniczne zabezpieczenia dokonał płatności kartą za zakupiony towar w kwocie 39,35 zł z konta J. W. (1) na szkodę wymienionego przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa tj. w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 279 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk

X. w dniu 18 grudnia 2016 roku w Ł. woj. (...) za pomocą uprzednio skradzionej karty bankomatowej usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do systemu informatycznego banku (...) w ten sposób, że przełamując jej elektroniczne zabezpieczenia dokonał płatności kartą za zakupiony towar w kwocie 41,00 zł z konta J. W. (1) na szkodę wymienionego lecz zamierzonego celu nie osiągnął ze względu na odrzucenie transakcji przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa tj. w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 13 §1 kk w zw. z art. 279 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk

XI. w dniu 18 grudnia 2016 roku w Ł. woj. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia portfela z zawartością dowodu osobistego, prawa jazdy, karty bankomatowej Banku (...) przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa tj. w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 278 §5 kk i art. 275 §1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 64 §1 kk

o r z e k a :

I. Oskarżonego **M. W. (1)** w miejsce zarzucanych mu czynów opisanych w pkt I. – X. uznaje za winnego tego, że w dniu 18 grudnia 2016 r. w Ł., woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, za pomocą uprzednio skradzionej karty do bankomatu włamał się do systemu informatycznego banku (...) dokonując z konta J. W. (1) płatności kartą:

- kwoty 25,20 zł za towar zakupiony o godz. 2:24 w sklepie P.H. (...) przy ul. (...);
- kwoty 43,40 zł za towar zakupiony o godz. 3:30 w sklepie P.H. (...) przy ul. (...);
- kwoty 45,50 zł za towar zakupiony o godz. 3:40 w sklepie P.H. (...) przy ul. (...);
- kwoty 47,80 zł za towar zakupiony o godz. 4:50 w sklepie P.H. (...) przy ul. (...);
- kwoty 30,- zł za towar zakupiony o godz. 4:51 w sklepie P.H. (...) przy ul. (...);
- kwoty 48,- zł za towar zakupiony o godz. 4:54 w sklepie P.H. (...) przy ul. (...);
- kwoty 44,58 zł za towar zakupiony w sklepie (...) przy ul. (...);
- kwoty 20,66 zł za towar zakupiony o godz. 2:54 w sklepie U (...) przy ul. (...);
- kwoty 39,35 zł za towar zakupiony o godz. 4:18 w sklepie U (...) przy ul. (...);

oraz usiłując dokonać płatności

- kwoty 41,- zł za towar o godzinie ok. 20:30 w sklepie P.H. (...) przy ul. (...), jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odrzucenie transakcji,

przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne i za tak przypisany czyn z mocy art. 279 §1 kk i art. 13 §1 kk w zw. z art. 279 §1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 §1 kk skazuje go, a na podstawie art. 279 §1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Oskarżonego **M. W. (1)** od dokonania zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt XI. – uniewinnia.

III. Na podstawie art. 46 §1 kk orzeka od oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego J. W. (1) kwoty 344,49 (trzysta czterdzieści cztery złote i 49/100) zł.

IV. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. A. kwotę 723,24 (siedemset dwadzieścia trzy złote i 24/100) zł tytułem wynagrodzenia, obejmującego także należny podatek VAT, za udzielenie oskarżonemu w postępowaniu sądowym pomocy prawnej z urzędu.

V. Ustala, że koszty sądowe w niniejszej sprawie ponosi w całości Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 224/17

UZASADNIENIE

W dniu 17 grudnia 2016 r. J. W. (1) przebywał z kolegami z drużyny piłkarskiej w restauracji (...), a następnie udał się ze znajomymi do lokalu A. (...), mieszczącym się w Ł. przy ul. (...). Na zakup alkoholu zrobili tzw. zrzutkę. Pokrzywdzony wyjmował wówczas pieniądze z portfela, który zazwyczaj nosił w tylnej kieszeni spodni. J. W. (1) spożył tak duże ilości alkoholu, że nie pamiętał, o której i w jakich okolicznościach wyszedł na zewnątrz. Utrwalił w pamięci, że znalazł się na ul. (...) i zauważył dwóch mężczyzn, którzy nadchodzili z przeciwnego kierunku. Poza tym zapamiętał, że przewrócił się, a gdy wstał zaczął biec. Od żony dowiedział się, że do domu wrócił 18 grudnia 2016 r. o godzinie 2:36 i poszedł spać.

(k. 181 verte-182, k. 2 – zeznania J. W. (1)).

Pokrzywdzony po przebudzeniu się stwierdził brak portfela, z zawartością swoich dokumentów w postaci m.in. dowodu osobistego, prawa jazdy, karty bankomatowej i pieniędzy w kwocie 100,- zł. Z uwagi na ból głowy oraz zadrapania na czole, nosie i brodzie udał się do szpitala. Odebrał z Art. Piwnicy marynarkę i kurtkę. W godzinach wieczornych zgłosił kradzież portfela w KPP w Ł.. Po wyjściu z budynku K. zastrzegł utraconą kartę płatniczą.

(k. 181 verte-182, k. 2 – zeznania J. W. (1)).

Od pierwszych godzin nocnych 18 grudnia 2016 r. z karty płatniczej pokrzywdzonego, wbrew jego woli korzystał M. W. (1). O godzinie 2:24 wszedł do sklepu (...) przy ul. (...) w Ł., gdzie za zakupy o wartości 25,20 zł zapłacił zbliżeniowo kartą J. W. (1). Pół godziny później był klientem sklepu U (...) w Ł. przy ul. (...), tam o godz. 2:54 zapłacił zbliżeniowo kartą pokrzywdzonego za zakupy o wartości 20,66 zł. Po upływie kolejnych 30 minut powrócił do sklepu (...), gdzie w dziesięciominutowych odstępach czasu, a dokładnie o godz. 3:30 i 3:40, używając karty pokrzywdzonego zapłacił zbliżeniowo za towary o wartości odpowiednio 43,40 zł i 45,50 zł. Po godzinie 4 M. W. (2) dokonywał zakupów w sklepie U (...), płacąc zbliżeniowo kartą J. W. (1) za towary o wartości 39,35 zł. W czasie kolejnego pobytu w sklepie (...) skorzystał trzykrotnie z karty pokrzywdzonego płacąc zbliżeniowo za zakupy o wartości 47,80 o godzinie 4:50, 30,- zł o godzinie 4:51 i 48,- zł o godzinie 4:54. Nocną wędrówkę po sklepach monopolowych M. W. (1) zakończył w sklepie (...) przy ul. (...), gdzie kartą J. W. (1) zapłacił zbliżeniowo za zakupy o wartości 44,58 zł.

(k. 19 verte, k. 181 verte-182 – zeznania J. W. (1),

k. 9-17 – dokumentacja bankowa,

k. 101 – wykaz operacji zbliżeniowych dokonanych kartą pokrzywdzonego,

k. 150 verte-151, k. 47 verte, k. 69-70 – zeznania P. W.,

k. 151 verte, k. 58 verte, k. 54-55 – zeznania A. W.,

k. 151 verte, k. 60 verte i k. 62-63 – zeznania K. P.).

Wieczorem około godziny 20:30 w dniu 18 grudnia 2016 r. M. W. (1) pojawił się w sklepie (...), gdzie dokonał wyboru towarów o wartości 41,- zł. Do zapłaty użył zbliżeniowo karty pokrzywdzonego, jednak transakcja została odrzucona.

(k. 151, k. 82 verte – zeznania E. N.,

k. 19 verte, k. 181 verte-182 – zeznania J. W. (1),

k. 39 – płyta z nagraniem z monitoringu,

k. 42 – protokół oględzin nagrania z monitoringu,

k. 188 – zdjęcia,

k. 211 – zeznania R. G.

Oskarżony **M. W. (1)** ma 28 lat. Jest kawalerem, nie posiada nikogo na utrzymaniu. Na stałe zamieszkuje w lokalu komunalnym przy ul. (...). Przed pobytem w zakładzie karnym pracował w PPHU (...) jako pracownik fizyczny, z wynagrodzeniem ok. 1.200,- zł miesięcznie. W środowisku sąsiedzkim posiadał pozytywną opinię. Oskarżony nie posiada wyuczonego zawodu, ani majątku.

(k. 127 – opinia z ZK w Ł.,

k. 150 – dane osobopoznawcze).

Oskarżony nie wykazuje objawów choroby psychicznej, ani cech upośledzenia umysłowego. Występują u niego zaburzenia osobowości. Jest osobą uzależnioną od narkotyków (w przeszłości rozpoznano u niego uzależnienie mieszane, głównie od marihuany, amfetaminy i kokainy), przy czym w czasie badania zadeklarował pięcioletnią abstynencję. W chwili przypisanych mu czynów miał zachowaną zdolność do rozumienia podjętych działań, jak i możliwość pokierowania swoim postępowaniem.

(k. 162 – opinia sądowo-psychiatryczna,

k. 127 – opinia z ZK w Ł.).

M. W. (1) był w przeszłości wielokrotnie karany, głównie za przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz za przestępstwa p-ko mieniu. Wyrok łączny Sądu Rejonowego w Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 07 maja 2015 r. w sprawie III K 552/14 wymierzający oskarżonemu karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono oskarżonemu okresy: od dnia 15 maja 2013 r. do 02 grudnia 2014 r., od 10 grudnia 2014 r. do 22 marca 2015 r. pochłonął m.in. skazanie :

- na karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 13 §1 kk w zw. z art. 279 §1 kk z wyroku Sądu Rejonowego w Łowiczu z dnia 26.01.2009 r. w sprawie VI K 725/08;
- na jednostkową karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności za czyn z art. 279 §1 kk oraz na jednostkową karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 278 §1 kk z wyroku Sądu Rejonowego w Łowiczu z dnia 21 czerwca 2010 r. w sprawie II K 468/09.

(k. 145-146 – karta karna,

k. 96-97 – odpis wyroku w sprawie III K 552/14,

k. 92 – odpis wyroku w sprawie VI K 725/08,

k. 90-91 – odpis wyroku w sprawie II K 468/09,

k. 93 – kserokopia postanowienia o zarządzeniu wykonania kary z wyroku w sprawie VI K 725/08).

Oskarżony M. W. (1) nie przyznał się do dokonania zarzucanych mu czynów.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dowody oraz pozostały materiał zgromadzony w sprawie.

Oskarżony M. W. (1) w swoich wyjaśnieniach (k. 150 verte) stwierdził, że nie mógł być sprawcą czynu, gdyż w tym czasie przebywał u swojego brata w P.. Utrzymywał, że jego przeszłość kryminalna była powodem postawienia mu zarzutów. Zadeklarował posiadanie rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych w kilku różnych bankach oraz dysponowanie kilkunastoma kartami płatniczymi, które policja miała znaleźć w czasie przeszukania jego mieszkania. Domagał się obejrzenia nagrań z monitoringu, które według niego miały udowodnić, że nie jest on sprawcą.

Wyjaśnienia M. W. (1) okazały się w całości nieprawdziwe. Sąd obejrzał nagranie z monitoringu i stwierdził podobieństwo utrwalonej na nagraniach postaci z oskarżonym. Owo nagranie posłużyło policjantom do trafnego rozpoznania M. W. (1). Poza tym oskarżonego rozpoznały ekspedientki, które obsługiwały go w noc zdarzenia. Zgromadzone w sprawie dowody, wykazały, że M. W. (1) nie był w posiadaczem kart kredytowych – w czasie przeszukania nie ujawniono żadnej karty bankomatowej.

W ocenie Sądu, treść wyjaśnień M. W. (1) była przyjętą przez niego linią obrony obliczoną na uniknięcie odpowiedzialności karnej. Taka linia obrony, wobec doniosłości dowodów o charakterze obciążającym, nie mogła przynieść spodziewanych przez oskarżonego efektów.

Jeżeli chodzi o zeznania J. W. (1) (k. 181 verte - 182, k. 2, k. 19 verte), to w zakresie okoliczności utraty portfela z zawartością dokumentów i pieniędzy nie mogły one posłużyć do jednoznacznych i niepodważalnych ustaleń. Pokrzywdzony nie ukrywa, że w pierwszych godzinach 18 grudnia 2016 r. znajdował się w stanie tak głębokiej nietrzeźwości, że występowały u niego luki pamięciowe. Przedstawiony przez J. W. (1) mglisty obraz dwóch mężczyzn na ul. (...), nadchodzących z przeciwnego kierunku i jego przewrócenie się, to przypuszczenia, które mogły mieć miejsce, przy czym wynikające się z nich sugestie, że to ci mężczyźni dokonali kradzieży jego portfela są niedopuszczalne dla ustaleń faktycznych.

W pozostałym zakresie zeznania J. W. (2) zasługiwały na wiarę. Pokrzywdzony określił godzinę powrotu do swojego domu w dniu 18 grudnia 2016 r. na podstawie relacji żony, zaś twierdzenia o miejscu i godzinie transakcji zbliżeniowych dokonanych z użyciem jego karty, zostały potwierdzone dokumentacją bankową.

Sąd nie miał żadnych podstaw aby kwestionować wiarygodność zeznań:

- P. W. (k. 150 verte-151, k. 47 verte, k. 69-70 – protokół okazania) – sprzedawczyni w sklepie U (...) przy ul. (...), która 18 grudnia 2016 r. pracowała na swojej zmianie, obsługiwała oskarżonego i zapamiętała go z uwagi na charakterystyczny wygląd;

- E. N. (k. 151, k. 82 verte) – sprzedawczyni w sklepie monopolowym (...) przy ul. (...), która była w pracy 18 grudnia 2016 r. rozpoznała oskarżonego jako mężczyznę, który chciał zapłacić za zakupy kartą zbliżeniowo ale transakcja została odrzucona; świadek znała M. W. (1) z imienia;

- A. W. (k. 151 verte, k. 58 verte, k. 54-55 – protokół okazania) – sprzedawczyni tego samego sklepu j.w., która pracowała w nocy z 17 na 18 grudnia 2016 r. i kojarzyła oskarżonego z pseudonimu (...) i znała jego nazwisko, zapamiętała, że płacił kartą zbliżeniowo oraz

- K. P. (k. 151 verte, k. 60 verte i k. 62-63 – protokół okazania) – sprzedawczyni w sklepie monopolowym A. przy ul. (...), która pracowała w nocy z 17 na 18 grudnia 2016 r. była pewna, że obsługiwała oskarżonego w grudniu 2016 r.

W/w sprzedawczynie są w swoich zeznaniach obiektywne i przekonujące. Na pytanie wprost odpowiadają, że policja nie sugerowała im niczego w czasie czynności okazywania.

Zeznania w/w kobiet, a także rozpoznanie przez nich oskarżonego w zestawieniu z zapisem z monitoringu oraz dokumentacją bankową, pozwalają na jednoznaczne ustalenie, że to M. W. (1) płacił za zakupy zbliżeniowo kartą J. W. (1).

W pełni miarodajnym dla Sądu dowodem były zeznania funkcjonariuszy policji:

- J. S. (k. 210 verte, k. 18 i k. 40 – notatki urzędowe), który m.in. otrzymał informację, że sprawcą kradzieży portfela wraz z karą oraz bezprawnym użytkownikiem tej kary był M. W. (1). Informacja ta okazała się wartościowa, a w zakresie dokonywania płatności kartą zdołano ją udowodnić;

- R. G. (k. 211 i k. 26 – notatka urzędowa), który przekonująco stwierdził, że gdyby w czasie przeszukania pomieszczeń mieszkalnych ujawniono kilkanaście kart bankomatowych, to zwróciłby na to uwagę, znalazłoby to odzwierciedlenie w protokole z czynności i karty zostałyby zatrzymane, co najmniej do czasu ustalenia ich właściciela. W tym miejscu podnieść należy, że funkcjonariusze policji udali się na przeszukanie u oskarżonego, posiadając informację, że to M. W. (1) miał być sprawcą kradzieży portfela z kartą i dokonywać płatności zbliżeniowo, dlatego ew. ujawnienie w czasie przeszukania karty płatniczej (a tym bardziej kilkunastu) nie mogłoby zostać przeoczone. R. G. był także tym funkcjonariuszem, który rozpoznał M. W. (1) na nagraniu z monitoringu przed sklepem, w którym usiłowano zapłacić zbliżeniowo kartą pokrzywdzonego.

Walog wiarygodności i fachowości miała opinia sądowo-psychiatryczna dotycząca M. W. (1) (k. 162). Poczynione przez biegłych lekarzy ustalenia co do stanu zdrowia psychicznego oskarżonego i jego pełnej poczytalności w chwili czynów są jednoznaczne i nie były kwestionowane przez strony.

Sąd nie miał żadnych podstaw aby kwestionować autentyczność i prawidłowość tworzenia pozostałych dokumentów zgromadzonych w sprawie, zarówno tych dotyczących okoliczności podmiotowych oskarżonego (karta karna, odpisy skazujących wyroków, opinia z ZK), jak i tych pozyskanych na potrzeby niniejszego postępowania (informacje bankowe co do wypłat z rachunku pokrzywdzonego, nagrania z monitoringów zainstalowanych przy sklepie, itp.).

Sąd zważył co następuje :

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, nie pozwoliła Sądowi w sposób pewny i niepodważalny ustalić, że M. W. (1) jest sprawcą kradzieży portfela z pieniędzmi i zawartością: dowodu osobistego, prawa jazdy i karty płatniczej wystawionych na nazwisko J. W. (1). W tym zakresie organy ścigania dysponowały jedynie wiedzą pozyskaną od anonimowego informatora. Sąd dostrzega, że informacja ta jawi się jako bardzo prawdopodobna, ale prawdopodobieństwo to, w ocenie Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę, było niewystarczające dla ustalenia sprawstwa.

Nie wiemy, w jaki sposób ew. od kogo ów informator zdobył wiedzę, którą podzielił się z organami ścigania. Poza tym, nie można wykluczyć, że osoba, która doniosła policji o sprawstwie M. W. (1) kierowała się jakimiś niekorzystnym nastawieniem do oskarżonego i wskazała go np. z zemsty lub ze złośliwości, lub dla oddalenia podejrzeń od właściwego sprawcy, lub nawet siebie. W tym miejscu podnieść należy, że aczkolwiek mglisty to utrwalony w pamięci pokrzywdzonego obraz dotyczył dwóch mężczyzn na ul. (...), także dwóch mężczyzn zarejestrowała kamera przez wejściem do sklepu na ul. (...); czy to byli co sami mężczyźni, czy to oni okradli pokrzywdzonego z portfela, a jeśli tak to czy jednym z nich był M. W. (1), czy też inni, którzy w nieustalonych okolicznościach tylko przekazali kartę płatniczą oskarżonemu, to daleko idące przypuszczenia, które nie mogą stanowić źródła ustaleń faktycznych.

W świetle powyższych możliwości, przekazanej przez informatora tej części wiedzy nie sposób zweryfikować, a uznanie ich za jedynie prawdziwe i oparcie na nich orzeczenia skazującego dla M. W. (1) za kradzież portfela z zawartością, byłoby niedopuszczalne.

Dlatego Sąd uniewinnił M. W. (1) od dokonania czynu opisanego w pkt XI. z art. 278 §5 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 §2 kk.

Powyższe rozważania, jak i pozostałe dowody zgromadzone w sprawie, nie pozwalają na ustalenie w jakich okolicznościach M. W. (1) wszedł w posiadanie dokumentu uprawniającego do podjęcia pieniędzy z bankomatu. Jednak nie może budzić wątpliwości, że objęcie władztwa nad kartą płatniczą należącą do pokrzywdzonego podyktowane było zamiarem oskarżonego dostania się do zasobów pieniężnych zgromadzonych na koncie bankowym. Zamiar ten M. W. (1) urzeczywistnił płacąc za zakupy dokonywane w pierwszych godzinach 18 grudnia 2016 r. o wartości:

- 25,20 zł za towar zakupiony o godz. 2:24 w sklepie P.H. (...) przy ul. (...);

- 20,66 zł za towar zakupiony o godz. 2:54 w sklepie U (...) przy ul. (...);
- 43,40 zł za towar zakupiony o godz. 3:30 w sklepie P.H. (...) przy ul. (...);
- 45,50 zł za towar zakupiony o godz. 3:40 w sklepie P.H. (...) przy ul. (...);
- 39,35 zł za towar zakupiony o godz. 4:18 w sklepie U (...) przy ul. (...);
- 47,80 zł za towar zakupiony o godz. 4:50 w sklepie P.H. (...) przy ul. (...);
- 30,- zł za towar zakupiony o godz. 4:51 w sklepie P.H. (...) przy ul. (...);
- 48,- zł za towar zakupiony o godz. 4:54 w sklepie P.H. (...) przy ul. (...);
- 44,58 zł za towar zakupiony w sklepie (...) przy ul. (...);

oraz

- usiłując zapłacić za zakupy o wartości 41,- zł około godz. 20:30 w sklepie P.H. (...) przy ul. (...), a swojego zamiaru nie zrealizował z uwagi na odrzucenie transakcji.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego – Izba karna z dnia 22 marca 2017 r. (III KK 349/16 – opubl. OSNKW 2017/9/50; Biuletyn SN 2017/9) dokonanie płatności kartą płatniczą w formie tzw. płatności zbliżeniowej przez osobę nieuprawnioną, które weszła w posiadanie karty wbrew woli jej właściciela, stanowi przestępstwo kradzieży z włamaniem (art. 279 § 1 kk).

Jest więc oczywistym, że dziewięć skutecznych transakcji, za które M. W. (1) zapłacił zbliżeniowo kartą płatniczą J. W. (1) było występkiem kradzieży z włamaniem (art. 279 §1 kk), a dziesiąta, która nie została zrealizowana – usiłowaniem kradzieży z włamaniem (art. 13 §1 kk w zw. z art. 279 §1 kk).

Wszystkich powyżej opisanych jednostkowych zachowań M. W. (1) dopuścił się w warunkach recydywy określonej w art. 64 §1 kk. Opisane w ustaleniach faktycznych skazania M. W. (1) wskazują jednoznacznie, iż przypisanego mu ciągu przestępstw dopuścił się w ciągu 5 lat, po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwa podobne p-ko mieniu.

Ponieważ poszczególne zachowania oskarżonego podjęte zostały w niewielkich odstępach czasowych, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i niezmiennych okolicznościach sytuacyjnych, zasadnym było ujęcie tych działań jako czynu ciągłego, o którym stanowi art. 12 kk.

Tym samym **pełna kwalifikacja prawna przypisanego M. W. (1) przestępstwa ciągłego ma postać art. 279 §1 kk w zb. z art. 13 §1 kk w zw. z art. 279 §1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 §1 kk.**

Rozstrzygając o karze –

za współmierną do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości przypisanego M. W. (1) przestępstwa ciągłego Sąd uznał karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Najpoważniejszą okolicznością obciążającą dla wymiaru kary było działanie oskarżonego w warunkach recydywy.

Na niekorzyść M. W. (1) przemawia ilość transakcji, jak i asortyment zakupów – oskarżony nabywał przede wszystkim alkohol i papierosy.

Po stronie oskarżonego Sąd nie dopatrył się żadnych okoliczności łagodzących, gdyż takowych nie było.

M. W. (1) nie stać było na przyznanie się do winy, choć widział się na nagraniu z monitoringu. Oczywiście miał prawo do takiej postawy, bez narażania się na surowszą odpowiedzialność, ale w ten sposób pozbawił się jedynej okoliczności, która mogłaby mieć korzystny wpływ na wymiar kary.

Przy wymierzaniu kary, Sąd miał na względzie stosunkowo niedużą kwotę zabranych z rachunku pokrzywdzonego pieniędzy tj. 344,49 (trzysta czterdzieści cztery złote i 49/100) zł.

W wyroku Sąd na wniosek J. W. (1) orzekł obowiązek naprawienia szkody, zobowiązując oskarżonego do zapłaty na rzecz w/w pokrzywdzonego kwoty 344,49 (trzysta czterdzieści cztery złote i 49/100) zł.

W toku postępowania sądowego, oskarżony M. W. (1) korzystał z pomocy prawnej zapewnionej mu z urzędu. Koszty tej pomocy nie zostały uiszczone, w związku z tym, Sąd w wyroku orzekł o wynagrodzeniu dla adw. K. A.. Określając wysokość tego wynagrodzenia na kwotę 723,24 (siedemset dwadzieścia trzy złote i 24/100) zł, Sąd zastosował stawki minimalne przewidziane rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, powiększone o należny podatek VAT.

Ponadto Sąd orzekł o zwolnieniu oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych. M. W. (1) przez znaczną część postępowania jurysdykcyjnego przebywał w zakładzie karnym, gdzie nie był zatrudniony. Poza tym najkosztowniejsze wydatki postępowania (wynagrodzenie dla obrońcy i biegłych) powstały z przyczyn niezależnych od oskarżonego. W świetle powyższych okoliczności z góry można założyć, że M. W. (1) nie uiszczył kosztów, a postępowanie egzekucyjne jedynie zwiększył poniesione już przez Skarb państwa wydatki.

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak w wyroku.